

תת"ע 4630/11/19 - מדינת ישראל נגד רביע נאסר רביע נאסר

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4630-11-19 מדינת ישראל נ' רביע נאסר
תיק חיצוני: 14119861525

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	רביע נאסר רביע נאסר

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי נודע לו על פסק הדין רק לאחרונה, עת קיבל הודעה מרשות הרישוי אודות פסילת רישונו. לטענתו, על אף שהתקבלה הזמנה לדיון, מזכירתו (אשר אינה עובדת אצלו עוד מאחר והתפטרה), הייתה אחראית על רישום הדיונים ביומנו ולא עשתה כן. עוד מוסיף וטוען הנאשם כי אם היה יודע על גזר הדין, היה מגיש בקשה מידית לביטולו. עוד טוען הנאשם כי הוא עומד על חפותו.

לבקשתי צירף בהמשך הנאשם עותק מהמכתב המלא שקיבל מרשות הרישוי.

המאשימה מתנגדת לבקשה, שכן לא הוגשה לטענתה בסד הזמנים הקבוע בחוק.

דין הבקשה להידחות.

כאמור בבקשה, הנאשם זומן כדין לדיון, אך בשל שגגה ביומנו לא התייצב אליו.

כידוע, שגגה אשר גרמה לאי התייצבות "אינה מהווה "סיבה מוצדקת לאי התייצבותו" לדיון, ואינה מצדיקה ביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם" [רע"פ 1446/14 ריאד אסדי (26.3.14) ור' לאחרונה רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18- להלן: "עניין סאלם")].

הדבר נכון גם לגבי שגגה של עורך דין, שהרי כבר נפסק כי "דין דומה יחול לגבי טעות משרדית של עורך-הדין המייצג עמוד 1

נאשם או לגבי טעות הנובעת מחוסר תשומת-לב של הנאשם עצמו" (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל [2.10.13]).

משכך, לא היה טעם מוצדק לאי התייצבותו של הנאשם, או מי מטעמו לדיון.

גם לגופו של עניין אין מקום להשבת הגלגל לאחור. טענות בעלמא לפיהן קיימות לנאשם טענות הגנה טובות וכדומה, אינן מצדיקות בקשות כגון דא. כידוע:

"לסיכום, על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה". רע"פ 8427-17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.18)

אכן, אישור המסירה של גזר הדין לוקה בחסר, שכן חזר בציון "מען בלתי מספיק", אך אין בכך די כדי להצדיק ביטול פסק הדין, בין אם הבקשה הוגשה בתכופ לאחר שפיטתו של הנאשם ובין אם הוגשה בשיהוי.

מעבר לדרוש אציין כי מפניית רשות הרישוי לנאשם עולה כי בגין הדו"ח שבנדון (המסתיים בספרות 1525), התבקש הנאשם לבצע קורס בסיסי בנהיגה נכונה (בתאריך 9.4.20) ואף קורס מתקדם בנהיגה נכונה (23.6.20), כך שטענתו כי לא ידע על גזר הדין, אינה מבוססת.

בנוסף, הגשת הבקשה רק לאחר שהנאשם נדרש לבצע אמצעי תיקון, מעלה את החשד שמא הבקשה נועדה אך ורק לשחרר את הנאשם מעולו של אמצעי התיקון. יפים לעניין דבריו של כב' הש' בולוס בעפ"ת 51587-11-18 אהמד חמדאן נ' מדינת ישראל (3.12.18).

אשר על כן, הבקשה נדחית.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, י"ח תמוז תשפ"ב, 17 יולי 2022, בהעדר הצדדים.